

REGÉLO.

Pesten vasárnap october 6^{kán} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Normandi szűs.

(Iége.)

IX.

Jámbornak bajban írt a' mult emléke ad,
Öt bűnök terhelik, és gyilkos öntudat.

VÖRÖSMARTY.

Chatabai Lefroar helyére lánczoltatott, örök titokba maradás végett csak a' barlangot felfedezett ifjútól, Vilmostól, 's még három meghitt barátjától kísértetve.

„Itt várd végedet Chatabai! — mond Vilmos — ide fognak varázsoltatni rémtetteid; rémitsék lelkedet a' nyögések, halálhörgeések, mellyek gyilkos kezed alatt születtek; rémitsenek ezek mind addig, míg ez örök éjtanya beljéből kiindul érzékeket tompítani a' halál csontváza, 's vezérkedve egy vérbe kevert sereg előtt olly lassan közelit hozzád, mint ártatlan barátimhoz a' gyilkos vas fogán.“

„Isten irgalmazzon bűnös lelkednek!“ — hangzá a' kíséret.

„Bűnös lelkednek!“ — viszhangzott rémletes sokszorozottsággal a' barlang ágazatiból.

Kétségbe esetten ordított a' kíséret visszafordultakor; de felfogó szivre nem talált a' távozás által gyengülő 's majd egészen elhaló vadnak hangja. — A' barlang nyílása kővel, galyakkal, 's gyomokkal egészen behányatott.

„Ezzel honunknak, kedvesink árnyainak tartozánk — mond Vilmos az előbbiekhöz visszatérve. — Vonuljatok most már vissza vihart kiállt hontársim! békecsendigérő lakaitokba. — O ti még sok édeset izelhettek az újra éledt boldog rokoni viszonyban. Egy nagy lépés visz — igaz — annak állandóságához; de ha az igaz Isten velem lesz, el lépem azt is honomért és érttetek; bár tudom, hogy az szívem utósó dobbanásába kerülend. — Isten veletek hű bajnokim, a' szövődési kötelék határozatunk szerint felbomolhat, de sziveinket annak képmása kösse össze örökre; legyen ezután a' szabadság szelleme vezértek; szeressétek a' hont 's istenteket. És te égi nemtő — Lefroar jobbját szívére szorítva — vidd szive-

met, mint tiszta érzetek minta-példáját; én neked mondhatlan sokkal tartozom. 'S ha túl az anyagi léten is lehet lelkünknek illyesmi foglalkozása: ott is tárgya leszesz vágyaimnak. Nekem válnom kell; Parisban még reám nagy dolog vár.'

„Te előzni akarsz — mond titkon Lefroar — azt nema is tudatám még veled — folytatá nyilván — hogy én külhonokat járt parisi nemes családbéli vagyok.”

„O hála! úgy hát mi még kis időre együtt maradunk!”

X.

Nem ismersz talán?

SCOTT WALTER.

✱

Vég órákban a' barátoknak

Kellemi — szép nővé válnak.

A' könyűs 's inkább néma bucsút, a' két barát útját, az idáig lappangók visszavonulását rövidség okáért mellőzve, tekintsünk nyárhó 13-kán Parisba, hol még most is utszáról utszára vonatja életevő gépelyét a' revolutioi ítélő szék. Itt látunk egy deli ifjút, vagy is inkább egy ügyes művész remekelte ámulati szobrot, ugyan egy természetben, 's vonásokban minta-alakú kéjes nő szobájában. Ha az ajtót e' pillanatban nyitjuk-fel — „igen, igen, jól vélekedel barátom — fogjuk hallani — te engem ismersz, és megbocsáss, hogy tenbizalmas átadásodat változhatlan végzetem tilalmára nyiltan, lelkem sugalma szerint nem méltányolhattam. De most az idő betöltével mind azt, mit a' rejtélyes Lefroar-ral tevél, mint Corday Marie Charlotte, Normandia leánya, köszönöm. Szivedet Lefroar-nak átadád, azt most Charlotte sem veti vissza; magammal viszem azt, mint tiszta érzetek minta-példáját!”

„O be felfoghatlan vagy! — mond Vilmos zavarodva. — De hiszen talán csak játékot üzesz velem; vagy tündér álmoka lebeg szemem előtt? De (közelítve) még is te voltál Lefroar, 's most már annyival kevésbbé értelek.”

„Ma vagy holnap meg fogsz érteni édes Vilmosom.”

„Ma vagy holnap? No úgy még talán nem lesz késő.”

„Hát olly hirtelen akarsz-e távozni?”

„Igen Charlotte: a' Nemesis hangja megdördült; nekem távoznom kell.”

„Értelek Vilmosom; gyanitom, hol akarsz szived utósó dobbanásával egy nagy lépést tenni. De ha honodat hirmáz nélkül szerezted, a' lépést meg nem teheted. Halni akkor önként, mikor a' sinlődő hon gyógyász fiak után sovárg; halni annak, kinek hatásköre az életet 's nem halált adá honja üdvének ezközlésére, tete-

mes bűn. Szenteld honodnak szived minden dobbanását; ezértti sohajodban szünjék annak verése; élj, míg az ég engedi, mert életedben nyilik hatásköröd.

„Látom, hogy jóserőd szivem redőibe hatott; de majd erről másszor. — Láthatom holnap barátnémat?”

„O igen, de csak úgy lesz kedves jeleneted, ha az élet örömeit látom homlokodon enyelgeni.”

Még néhány szóváltások után Vilmos távozott; de ingékony-sági hajlamot sejtven önállásán: „Vilmos! — kezdé magát dorgálni — kedélyedhez törpület közeleg; benned harczos indulati mozgalom mutatkozik: de talán erős leend ferfiás kebled kitörésük ellen? — Még is, még is, nem kell volna így látnom őt; mert érzem, hogy kiégett keblemi holt üszkeiből szivem telét olvasztó lángot idéze-föl, 's olly bájszillagként tűnik-fel a' tulvilági uton borongó ormos fellegek között, mellynek rám löveltt ragyogó sugáriban a' földi lét vonzó örömei törnek-át. És a' lépés — — Vilmos!! még is el lesz lépve.

XI.

Szelid legyen az álom, melly szenderít.

SHAKSPEARE.

Míg domb alatt szived hamvad, míg sirádom senyveszt,
Az emlékezet felette addig emlényt növeszt.

Charlotte sem volt a' menynei indulattól, a' szerelemtől, mentt; Vilmosban az egész emberiséget, de főképp' egy kedves tárgyat karola vágyaival; de a' hazaszeretet itt is, mint honjában, diadalmaskodván, még azon nap kér Maratnál bebocsáttatást, mit meg nem nyervén, irattal jelenti magát, mint érdekes titkok felfedőjét.

Virrad a' másnap. — Charlotte Marat ajtajánál, egész valóján kecs és élet, de keblében tör, szívében halál. Felnyilik most az előtte, 's a' fördőjéből kiszállt Marat merő figyelem, gerjedelemmel vizsgálá a' tündér-szépet.

„Egy iratot küld uram Chatabai! — szavainál, kebléből elővont törét — ,nem vagy méltó természet szörnye, hogy élj! — rivalása után szívébe mártja a' mindjárt halónak.

Áldozó Vesztaként állá most az össze tódult sokaság közt a' lelketlen rémférfi felett, kinek halálával — mondhatjuk, hogy a' rémitő mértéke betelt, és hogy a' hőslélkü leánynak e' nagy tette jobb fordulatot ada az egész franczia nemzetnek. — Az apátsági tömlöczbe vitetésekor: „hadd haljak én meg helyette“ — kiált egy a' nép közt Charlotte felé törő ifjú. Ez Vilmos vala. Komolyan inté őt a' csudabátorságú leány, és amaz kezeit tördelve hátrált.

Önérzete méltóságával állott a' szüz a' lázadási ítélő szék előtt ; minden felelete határozott volt és nemes. Tettéről úgy szólla , mint még honjábani hideg megfontolás következményéről. Ez a' rendíthetlen nyugalom , az önmaga-megtagadás , ezek az öntudatbani csendtanúk , melyek a' természetben nincsenek , 's milly jelek csak political ábrándokból kifejthetők , sem hathaták-meg aristocrati gögű biráit.

Veres köpönyeggel leplezve vivék a' vérállásra , honnét mosolyogva nézett körül a' körző néptömegre , 's e' nyugalmában végső perczéig meg is maradt.

„Nézzétek ! nagyobb Brutuspál!“ — hangzék a' sokaság közül egy szó — Lux Ádám szava , Mainz városa követé , ki később lelkes merészséggel írta az ítélő széknek , hogy ő az igazságért úgy kívánna meghalni , mint az 1793-dik év nyárhó 17-dikén nyaktiló által kivégzett Corday Marie Charlotte , ama ritka lelkületű normandi szüz.

SZÜCS KÁROLY.

ÉLETTÖRTÉNET.

*É l e t k é p e k . *)*

Eredetiek és másolatok.

SZÁNKY KÁROLYTÓL.

III. A' siró Chateaubriand.

Vannak emberek , kiknek egyetlen kéjük , egyetlen foglalkozásuk , egyetlen szenvedélyök , a' halálra gondolni , messze végők előtt az utósó perczet tükrözni elő , 's gondolatban egykori halálhörgésöken gyönyörködni. Ha ez emberekkel szóllunk , semmi egyébről nem halljuk beszélni , mint a' halálról. Minden alkalomnál gáncsot keresnek a' temetkezési — ügyviselőségben , 's a' legmagasb kormányshéknak mindig új temetés-módokat javasolnak. Ha kérdjük , hogy' vannak ? mély sajnálattal felelnek a' halott-égetés tökélyes megszünéséről. — „Nem szomomorú-e látni — mondják — hogy az unokaöcsök megraboltatnak a' szép vigasztalástól nagybátyjaikat könyurnákban őrizhetni-meg ; 's hogy a' hű nőnek nem engedtetik-meg a' fájdalomkéj , minden estve elhunyt férje mumiája mellett szenderülni-el!“

E' halottkomor emberek főnökeül alaposan tehetjük Chateaubriand urat ; mert egész életében egy nap sem mult-el , melyben a' lét keserősége fölött ne jajongott volna.

Két nappal már , hogy a' világra jött , érzé az élet egész ürességét , 's minden szenvedését ; bölcsőfekve mindig könyűkben uszott,

*) Regélő 59. 60. I.) Zrínyi , 61. — II.) Schiller.

's nem ritkán boszankodva löké vissza dajkája melljét. Midőn két hó- 's néhány napos volna, már próbát tön, öngyilkos lenni.

Később a' vallás lámpaul szolgálja neki átlátni az illy tettnek istentelenségét. Határozottan, a' terhet, melly rászabatott, hordozni, a' René írója minden életmódot megpróbált. A' vén világ elhagyásával kezdé, az ujban szenvedései enyhét lelendő. Hat hónap alatt Chateaubriand ur vad muscogulg lön; egész kebellet szivá-be a' pézsma-illatot, mit a' krokodilok a' Meschaceba partján minden estve elterjesztnek; egész nap a' békepipából dohányzott; hódokat vadásza, 's minden nemű emberhajjal kiékesített szalmakunyhóban lakott. De a' „nagy ábrányos szarvas“ (Chateaubriand' ur neve a' muscogulgoknál), ott sem lelhet megelégedést; fölhangya vad életével, 's halni akart.

Visszatérve Európába Chateaubriand ur író lön, 's a' Martyrokat írta. Mindenki csudálta művét; maga a' császár is tetszését nyilvánítá; a' dics kopogatni kezdé a' költő ajtaján, de hasztalan pazarolta rá legédesebb szerelmeskedéseit; a' költő mit sem akart róla tudni; halni kívánt.

Chateaubriand ur ismét elhagyá Európát; régi lovagmód szerint Palaestinába ment. Imádkozott a' szentsírnál; Jordanzivet ivott: egy ariát fújt a' trombitán, midőn Jeriko falai előtt — mellynek most falai nincsenek — elment; száraz lábbal ment-át egy tevéen ülve a' vöröstengeren; ismét visszajött francia országba, 's mind inkább és inkább vágyakozék meghalni.

A' restauratio jött; Chateaubriand ur minister lön. Akkor, jobban mint valaha, átlátá az embernagyság hitványságát; diplomatai jegyzeteit e' szavakkal végzé: „invideo, quia quiescunt!“ — A' becsületrend nagykeresztése lön, 's felkiálta: „hiúságok hiúsága! minden hiú!“

Legnagyobb vágya volt meghalni Chateaubriand urnak, midőn Romában követ vala. Az „utósó abencerág“ szerzője a' katakombákban írta alá az utleveleket.

1830-ban Chateaubriand ur ki nem elégített haló kedve miatt csak halála után megjelenendő szállapok és munkák írásával vigasztalta magát.

Chateaubriand urnak mindig végetlen kedve volt sirját magához szabatni; de baráti mindig elvonák attól. Mausoleuma végre elkészült Bretagneban. Nehány barátját gyűjté oda; megnézék; mindenkinek tetszett. Lakoma adaték, minél hamvvedrekből ivának.

Chateaubriand ur, mint látjuk, a' legtökélyesb typusa azon emberek számos osztályának, kik csak meghalni élnek.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Posten oct. 1-jén tudó sorvadásból szenderült boldogabb létre életének 25-dik évében t. n. Réthei Röttth Josepha asszonyság, t. Piskovich János orvos és sebész tanár urnak, a' m. k. tud. egyetem orvosi kar tagjának és a' városi kórház fő sebészének hitese. Hült tetemei a' váci ut melléki köztemetőbe vitettek oct. 3-kán. Gyászolja elhunytát férje és leánykája Victoria Gizela.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Hat hónapos tengeri. Jan. 23-kán egy tudósítást olvasott-fel Hancock tanár a' gyógyász-füvészetű társaságban a' délamerikai Maiz de ses meses, vagy Cariaco, vagy Amapáról 's egészségtani és gyógyszerű tulajdonairól, azt állítván, hogy az indiai gabona vagy tengerinek e' neme Európában, sőt Éjszakamerikában is ismeretlen, ámbár figyelmet és tenyésztést érdemlő növény. Elültetése után két hónapra már érett gyümölcsöt hoz a' meridai magas síkokon 's Pampas hideg tájain úgy, mint Orinoco 's Caraccas forró vidékein. Hancock tanár igen tápláló 's egészséges gyümölcsnek tartja 's állítja, hogy a' benszülöttek igen szívesen eszik. — Külön neme-e a' gabonának vagy csak hasonfaja az indiainak, bizonytalan. Ezzel csaknem egyenlő mennyiségű szemet terem, egy holdon 50—60 bushelt, de az indiainál kisebb és könnyebb. A' venezuelai indianok Amapa vagy Cariaco, a' spanyolok és kreolok maiz cariaqueto, vagy de ses meses, vagy Pan de provision név alatt ismerék azt. Hancock tanár azt véli, hogy éghajlatunk alatt, mely jun., jul. és aug. hónapokban sokkal melegebb mint Pampas tájain, kivált e' hónapokban nőne; 's mivel olly gyorsan nő és érik e' növény, szük aratáskor haszonnal lehetne ültetni, mivel még azon jó tulajdona is van, hogy a' földet nem szívja-ki más növényekként nedvéből, mert egy évben három 's négyszer is aratják olly helyen, hol a' lakosok restsége alig ismeri a' szántást.

LIGETFY ANDOR.

KÜLÖNFÉLE.

T r é f a f ü z é r.

Bor és szerelem.

„Bor, és szerelem koszorúzza az életet“ — ez régi példabeszéd: de én nem szeretem a' régi dolgokat; mert a' mi régi, kopott; a' mi kopott szakadni szokott; a' mi szakad lyukas; a' lyukra folt szükséges, már pedig a' mi foltos, nem lehet jó. De szólok a' czimrül. — Igaz-e, hogy bor koszorúzza az életet? — Anyagilag véve, a' bor szőlőnedv; a' szőlő gyümölcs, melynek virága van; virágbul pedig lehet koszorú. — Igaz, hogy sokan minden vagyonukat, sőt eszöket is Bachusnak áldozták; ez előtt borral gyógyították egymást az emberek; ez előtt szépeink is örömet hörpölgették a' jó tokait! de most mindenütt csak víz, és mindig víz! — Az is igaz, hogy a' bor mindig jobban felvidítja az embert, 's bor nélkül nem lehet jó kedv és élénk vigság. De erre ezt mondják: „a' jó kedv és vigság többé nem divat, bor nem koszorúzza az életet. Mi a' „szerelmet“ illeti, annyiban igaz, mennyiben koszorú szurós is lehet. Szerelem csak leánynyal és nővel képzelhető. Igaz ugyan, hogy ők virágok az élet kertében; de csak szagolni jó az illy virágokat. O leányok! ha ti hivek, állandók volnátok, koszorúz-

nátok éltünk: de ti nem vagytok azok. Hűség, állhatatosság régi dolgok! Fogadnak, esküsznek ugyan hűséget, 'de hisz' ők divatos leányok; szavát tartani pedig már nem divat többé. Hitegetnek és ámitnak ők csak minket; már pedig ki ezt teszi, fájdalmat okoz; mi fájdalmat okoz, az éget is, csip is; már pedig a' csalán is ezeket teszi; következöleg, — a' leányok csalánbul készült koszorúi az életnek. — Engedelmet szép olvasónéim a' csalánért! ettől mindenikünk fél; mitől pedig fél az ember, azt tiszteli; mit tisztel, annak hódol is; — és így én is egész tisztelettel hódolok önök előtt. — A' nők míg hajdan szerelemből mentek férjhez, míg örangyalai voltak a' házi boldogságnak, míg a' nők csak férjökért éltek, koszorúi valának az életnek: de most ezeket tenni a' jó tón ellen lenne. Férjét szeretni! — Hűségesnek lenni! — divat elleni dolog. — De a' csalánból nem lehet rózsá. Így tehát a' példabeszéd, régiségénél fogva nem igaz. — De vigasztalják magukat édes szép, kék, és barna szemű olvasónéim; vigasztalásul megsugom kegyeteknek, hogy ez mind nem igaz; és én magam sem hiszem!

B. M. —h—y.

Szokatlan pazérlás. — Roma a' minő nagy volt egykor dicsőségében, olly nagy volt utóbb a' pulyaságban. Nem szemlélhetni-ki a' világ krónikájából olly rémitő pazérkodásokat, — minőknek százával maga a' romai történet tömve van. — Ide irok néhányat: Caligula tiszteletére egykor ebéd adaték, mellyhez a' rózsák Egyiptusból hozattattak tíz ezer talléron. Vitelliusnak egy tál étke ritka madarak nyelv- és velejökből 's a' t. 25 ezer tallérba került. Nero, ki öt ezer énekest tartott zsoldjaiban, 16 millio tallért költött egyik palotájára, egy majmának temetésére pedig szinte 100 ezer tallérnál többet elprédált. — Ez azon császár, ki embereket gyujtatott-meg fákla gyanánt, jelesen keresztényeket; zsákokba varratván őket, szurokba mártatá, 's meggyujtatá; — arany hálóval halászott. — Titus egy tengeri csatajátékokat adván, 9 ezer külön fajú állat, u. m. elefant, tigris, parducz's a' t. jött színre, 's ezen ünnep csak száz napig tartott. Heliogobolus, ki szelíd tigriseket és parduczokat ültetett asztalához, szobájától kocsijaig az utat arany porral hintette-meg. Hirtius egy romai polgár csak halas tavaira évenként többet költött 4 száz ezer tallérnál. Marcus Scaurus hogy a' romai népet csak egy hónapig is mulattassa, olly játékszínt emeltetett, mellyben 80 ezer embernek volt ülő helye; — a' nagy épület 360 oszlopon nyugodott. 'S egy hónapi pompázás után halomra döntetett. Senecának 500 asztala volt, mellyeknek mindegyike 25 ezer tallérra becsülteték. Cäsar kedvesének egy két száz ezer tallér értékű gyöngyöt ajándékozott. Heliogabalus tíz ezer font pókhálót szedtetett össze; Caius Caligula lovát romai polgárrá tette. Flavius Domitianus arany tüvel szurkálta unalmában a' legyeket. Lucullus, ki a' cseresznyét Európába hozta, megkérettetvén, kölcsönzene a' játékszínek 100 darab ruhát, öt ezer darabot tétetett-ki válogatásra. Crassus 10 ezer asztalnál vendégelte-meg a' romai népet. Pompeius, ki azzal dicsekedék, hogy 2 millio embernyi ellenségnél többet legyilkolt, 1500 várost, 800 hajót foglalt-el, 's mindenik katonájának 300 tallért ajándékozott, egy színházat építtetett 40 ezer személyre, mellyben 600 öszvér, 30 elefant, és 500 orosz lány lépett-föl 's gyilkoltatott-meg. Cäsar, ki 85 millio tallért tett, a' birodalom kincstárába, öt millio tallér árú kis korona és koszorúkat osztatott el, 's mindegyik katonájának 600, minden polgárnak 20 tallért ajándékozott. Győzelmi ünnepe után 22 ezer szobában vendéglé-meg a' népet,

's mindegyik szobában két tonna finom bor volt. — Antonius minden előkelő férfit fejére öt ezer tallért tett. — Ciceróéra 50 ezeret, kinek nyelvét a' bőséges Fulvia tüzes tűkkel szurkálta-meg. — Varro beszéli, hogy anyjának testvér-huga évenként 5000 fenyvest nevelt, melyeknek mindegyikét a' rómaiak 3 denáron (45 kron) vásárolták-meg, 's a' t. Ez ama hatalmas nép, melyről Virgil ezt éneklé: tantae molis erat romanam condere gentem!

Pz.

Eh ség pusztításai Indiában. Következő rajz fogalmat adhat azon pusztításokról, melyeket a' már most nagybárra szerencsésen elhárított éhség okozott India felsőbb tartományaiban. — ,Agra város és külvárosai mintegy 80.000 lélek lakik, 's jelenleg (maj. 1838.) ugyanannyi szegény seregeltetett össze a' szomszéd kerületekből. Utolsó tudósítások szerint naponként 400 holtat temetett-el a' rendőrség 's kevéssel az előtt szinte 3—400-at ugyancsak naponként, havonként tehát körülbelül ezeret; e' halandóságirány e' szerint 16 hónap alatt egészen elragadta volna az egész lakosságot, a' rendeset úgy, mint a' rendkívülit. Azok közül, kiket a' megnyitott védházba fölvettek, 100—150-en haltak-meg naponként; mert lehetlen volt a' betegségek által még jobban megronsolt lankadt testerőt helyre állítani. Kiviláglott, hogy a' helységekben szolgált alrendű cselédek közül, kivéve az Agrába 's más városba futamultakat, csak kevés maradt életben. A' kisebb bérlők is nagybárra elvesztek, mások földeiket hagyták oda, hogy megmeneküljenek a' bérfizetéstől, mihez eszközük nem vala. Még rendkívülibb körülmény az, hogy néhány szabad földbirtokos is az ország más részeibe vonult, jogairól kétségbeesetten lemondván; minden felő láthatni elpusztult falukat, sőt nagy városokat lakosaik felétől megfosztatva. Oly nagy volt a' földmivélés-tökének kifogyta, hogy ha a' kormány nem adand eszközöket a' többi földbirtokosnak a' szükséges barom és gabonavásárlásra 's napszámos-fogadásra, a' föld nem műveltethetett volna, bármily kedvező volt következő évre az időkilátás. Tudva van, hogy megszűnt nem sokára az aszály; de felduzzasztván az özönszerű esők minden patakot, iszonyú pusztítást okoztak.

LIGETFY ANDOR.

Holló szívű szülő k. Gendeswylben (Svaicz) egy, az elhíresült Hauser Gáspárhoz hasonló történet fordult elő. Egy távolabb fekvő parasztelek birtokosainak egy fiók 's több leányuk volt. A' fiú néhány év előtt eltűnt a' nélkül, hogy tudná valaki, hova. Néhány hónap előtt férjhez menvén egyik leány, az új vő a' házhoz költözött. Az öregek, kik minden nap egy távol fekvő csűrbe mentek, melly alatt nagy pince nyult-el, gyanúsoknak tetszettek az ifjú előtt. Egy napon tehát utánok kémlelődvén, kitudá, hogy a' pinczében valaki zárva tartatik. Az ifjú feljelentvén e' dolgot a' hatóság-nak, a' pince föltörtetett, 's im — egy nyáláb rothadt szalmán fekvő, meglánczolt, hosszú szakálú 's kapa nemű vágatlan körmű ember feküdt. Ez ember az eltűnt fiú volt — kit kegyetlen szülői már nyolcz évig sanyargattak csupán azért, mert egy leányt akart nőül venni, kit ők nem elég gazdagnak tartottak. A' szülők börtönben vannak.

Előbbi rejtvény: BÉRCZ.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsalja 612.